

Blod Jord och Stjärneglans

Månegarm

Trådar tvinnas samman,
söker livets slut,
förvridna likt sprängda ådror,
förmultnelse sprids längst vindar.

Av vämjelse komna,
som ett öppet sår.

Sorg i mitt hjärta,
likt frost äro min själ,
blott en tårande väntan
på det som snart skall ske.

Från kosmos spunget
ur stjärneglans
ett arv av nordiskt blod.
Från de gamla nedstigna,
på Atlantis ur hemmets jord.
De äro icke döda,
de sova bara...

Blod, jord och stjärneglans
den yttersta orsakens väg.
Sprunget ur sagans kraft,
bringa ätlingarna hem.

"Ett salhus ser hon, som
solen fagert täckt med gulltak,
på gimle stå.
Resliga människor månne där bo,
njuta sin lycka och lova evigt."